

Opricht 16 okt. 1971

Oprichter en

Coördinerend Redakteur

MR. BASHARAT AHMAD ALI
Wilhelminastr. 1, tel. 74894
Paramaribo-P.O.B. 1759
Suriname

Rubriekredacteuren

E.A. GHAFOR KHAN, A. MAHMOOD
MAULANA G.A. BASHIR, H.A.,
MAULANA AL-HADJ B. JAGGOE,
J.M. DRAGMAN, M.A. GUIZAR,
A. NATAPRAWIRA, AL-HADJ
T. AHMAD ALI, MOH. S. SEWPERSAD,
A. ATAEOELAH

Techn./fotoredactie

A. GHAFOR KHAN, M.A. KHUDABUX

Eindredactie

A. MAHMOOD

Distributie en fin. adm.

MEVR. M. AHMADALI-MOH. AJOEB

Vaste medewerkers

PROF. DR. R. ALI,
PROF. DR. M.H. KARAMAT ALI
DR. K. GHAFOR KHAN
IR.N. ATAEOELAH

Kopij en verantw. v/d inhoud

De auteurs c.q. schrijvers dragen de volle verantwoordelijkheid van hun artikelen. Het redaktielid E.A. Ghaforkhan draagt de verantwoordelijkheid v.d. redaktionele artikelen. De auteursrechten zijn voorbehouden aan de uitgever.

ABONNEMENTEN.

Prijs per jaar Sf. 6 --

Losse nummer Sf. 0.50

BANKEN

Sur. Bank, rek. nr. 11.18.730
A.B.N., Vijzelstr. 68, Amsterdam - Ned.
Rek. No. 54.21.45.189

Verkrijgbaar

Boekhandels C.K.C. en Varekamp,
Imperial Store, Maagdenstraat 3
Sandra Store, Zw. hovenbrugstr. 152,
S.I.N., Nierkerkstraat. 87 II
Amsterdam-Nederland

Algemeen

Surinaams Islamitisch Maandblad

SME

DE WAARHEID

AL-HAQ

5e JAARGANG

No. 51

JANUARI '76

Surinaamse Islamitische Uitgeverij
HET INSTITUUT VOOR
ISLAMITISCHE STUDIES EN PUBLICATIES
Paramaribo-Suriname P.O.B. 1759

"Mohammed is niet de vader
van een uwer mannen, maar
de boodschapper van ALLAH
en het ZEGEL der profeten"

H.
Garten
33.40

ما كان محمد اباً لسبب من الرجال
ولكن رسولاً لله و خاتماً للنبين

INHOUD

	biz
1. PROFICIAT: PROF. DR. KARAMAT ALI	2
2. ONTMOETING DRIE WERELDGODSDIENSTEN	3
3. YOGA EN GODSDIENST	7
4. MOEAMMAR EL KADAFI (PRES. V. LIBIE)	10
5. IN MEMORIAM: PROF. DR. R. ALI	15
6. DE ISLAM IN VERGELIJKING MET ANDERE GODSDIENSTEN	13
7. KORTE BERICHTEN	20

REDAKTIONEEL

PROFICIAT: PROF. DR. M. H. KARAMATALI

Onder het uitspreken van een inaugurele rede, getiteld: "WIJ ZIJN SLECHTS KINDEREN OP DE SCHOULDERS VAN REUZEN," aanvaardde op woensdag 28 januari 1976 in de aula van de Universiteit van Suriname, DR. MOHAMMED HANIEF KARAMATALI, het ambt van HOOG-LERAAK in de UROLOGIE aan de Medische fakulteit van de Universiteit van Suriname.

Op deze druk bezochte oratie - onder wie de President van de Republiek Suriname, Dr. J. Perrier, ministers en vele hoogwaardigheidsbekleders - gaf PROF. DR. M. H. KARAMAT ALI in een holdere betoog een algemeen beeld van de UROLOGIE, zoals deze is voortgekomen uit de schoot der Heelkunde en zich in de loop der jaren tot een zelfstandig specialisme heeft ontwikkeld. Hierbij werd de ontwikkelingsgang van de Urologie geschetst, haar verbindingen met medische basis-wetenschappen en haar wortels in de bodem der heelkunde aangewezen.

"De Urologie", aldus Prof. Karamat Ali, "is een van de oudste specialismen die in de loop der jaren uit de Heelkunde is ontstaan. Haar werkterrein omvat, de diagnostiek en de behandeling van aandoeningen der nieren en urine-afvoerwegen bij beide geslachten en voorts de behandeling van ziekten der manlijke geslachtsorganen."

Deze Uroloog, die grote bekendheid geniet onder de medici in Suriname en het buitenland, alsook grote populariteit binnen de Surinaamse gemeenschap, maakte tijdens zijn rede een wandeling langs de lange weg, die van de primitieve urochirurgie naar de MODERNE Urologie heeft gevoerd.

De heer Mohammed Hanief Karamat Ali, van huisuit een moslim, die binnen de Islamitische gemeenschap een voornamelijk plaats inneemt, wees tijdens die wandeling ook op de INVLOED VAN DE ISLAM op de opkomst der Westerse wetenschap. PROF. DR. KARAMAT ALI zei hierover het volgende:

"Uitgangspunt van alle wetenschappen, ook de medische, was bij Galenus (in de Romeinse tijd 200 na Chr.) DE ALMACHT VAN GOD. Het is daarom begrijpelijk, dat zijn leer, die de geest van zuivere MONOTHEISME ademde, zo goed aansloot bij het opkomende Christendom en de Joodse Godsdienst, terwijl zij eveneens de basis vormde, waarop enkele eeuwen later DE ISLAM zijn grote bijdrage aan de opkomst der Westerse wetenschap zou leveren. Avicenna, onder wie Thomas van Aquino met evenveel eerbied sprak als over Plato en andere coryfeen der ISLAMITISCHE GENEESKUNDE, in de westerse literatuur bekend als RHAZES, ALI ABBAS en ABULCASIS, om slechts enkele exponenten te noemen, hebben de Griekse erfenis van vele eeuwen niet alleen aan Europa teruggeschonken, doch haar tevens verrijkt met produkten van eigen geest en vernuft. Vooral ABULCASIS en ALI ABBAS HEBBEN DE UROCHIRURGIE VERRIJKT MET "ORIGINELE" OPERATIEMETHODEN en VOORSCHRIFTEN VOOR CONSERVATIEVE BLAASSTEEN-BEHANDELING EN URE-THRADIATIE BIJ STRICTURA URETHRAE. 'Wij zijn slechts kinderen

op de schouders van reuzen', zo schreef Guy de Chauliac (1300-1368) de grootste chirurg der Middel-eeuwen, in zijn inleiding tot zijn "Cirurgia", het standaardwerk over de Chirurgie tot aan de 18e eeuw, waarin hij deze coryfeen der ISLAMITISCHE GENEESKUNDE in een adem noemde met Hippocrates en Galenus". Einde citaat uit de een uur durende inaugurele rede van Prof. Karamat Ali, voorzover het betrekking had op de bijdrage van de ISLAM aan de ontwikkeling van de moderne Urologie

PROF. DR. KARAMAT ALI

.....tijdens het uitspreken van
de inaugurele rede...

Aan het einde van de deze hogelijk gewaardeerde rede, vond een receptie plaats in "Ons Huis", waarbij gelegenheid bestond de Professor en zijn familie te feliciteren.

Na een aantal jaren te hebben gestudeerd aan de Geneeskundige school te Paramaribo, vertrok de heer Mohammed Hanief Karamat Ali naar Nederland

ZIE VERVOLG OP BLZ. 19

ONTMOETING DRIE WERELD GODSDIENSTEN

(door Maulana Dr. G.A. Bashir)

Vier vragen :

Wat is godsdienst ?

Wat is uw godsbeschouwing ?

Hoe denkt u over de mens ?

Wat betekenen zonde en verlossing ?

Deze vier vragen gaan wij een voor een behandelen volgens de leer van de Islam.

1. GODSDIENST :

Godsdienst volgens de Islam is niet zozeer een dienst aan God, die men door de Goddelijke geboden te volgen Hem zou bewijzen.

Zij is veel eer de weg, die de mens aan de ene kant verbindt met zijn Schepper en aan de andere kant met zijn mede mens. Daarom wordt Godsdienst in het Arabisch ook met het woord "Mazhab" aangeduid.

De gebeden en vasten van de Islam zijn eigenlijk geen offer, dat men om God te behagen volbrengt. Deze zijn nodig voor de geestelijke groei van de mens.

Volgens de Islam komt de ware Godsdienst alleen van God. Het is mogelijk, dat men door peinzen en nadenken voor zichzelf een weg baant, die volgens hem naar het hoogste geluk zou kunnen leiden, maar het is niet zeker, dat men op deze wijze zijn doel kan bereiken.

Het is mogelijk, dat men hierdoor naar de verkeerde richting wordt gevoerd.

Dit is ook de rede geweest, dat God telkens weer Zijn boodschappers heeft opgewekt om de mens wakker te schudden en naar het rechte pad te leiden.

Deze Boodschappers zijn tot alle volken der aarde gezonden die hun respectievelijke volken de weg naar God toonden.

WAAROM DAN TEGENSTRIJDIGE GODSDIENSTEN ?

Men kan zich afvragen, indien alle Godsdiensten door een en dezelfde God werden geopenbaard, waarom zijn er dan tegenstrijdige religies in de wereld.

Bestaan er wel degelijk principiele verschillen tussen de opvattingen van de diverse Godsdiensten ?

Volgens de Islam bestaan er geen wezenlijke verschillen in de grondprincipes van diverse religies, die aanspraak maken op hun Goddelijke oorsprong.

Indien er wel grote tegenstrijdigheden bestaan, dan is dit te wijten aan de verkeerde interpretatie van de woorden der boodschappers van God of dat de oorspronkelijke woorden van de Profeten van God niet bewaard zijn gebleven.

GODSDIENST EN WETENSCHAP

Volgens de Islam bestaat er geen tegenstrijdigheid tussen Godsdienst en Wetenschap, mits deze het juiste voorstellen. Natuurlijk kan schijnwetenschap met de ware Godsdienst in strijd zijn en omgekeerd.

De Islam leert, dat de Godsdienst de toets der rede moet kunnen doorstaan.

Men mag geen religie aannemen zonder haar principes eerst goed begrepen te hebben. De Qoran legt telkens weer de nadruk op dat men inzake de Godsdienst zijn verstand moet gebruiken.

Het is mogelijk, dat sommige Godsdienstige waarheden de menselijke begripsvermogens te boven gaan, maar ze zullen nooit tegen het verstand indruisen.

Bovendien moeten de principes van de Godsdienst, waarvan 's mensen verlossing afhangt niet onbegrijpelijk zijn.

IS DE GODSDIENST EEN KWESTIE VAN VERSTAND OF GENADE ?

Het geloof is genade omdat God uit Zijn barmhartigheid ons de weg heeft getoond, die wij volgen kunnen. Er is geen uitverkorene inzake het geloof.

Anders zou de vraag reizen:

Waarom heeft God een deel van de mensheid voor dit en het andere voor dat geloof uitverkoren ?

Indien de mensheid alleen door het aanhangen van een bepaalde Godsdienst verlost wordt, waarom heeft de Schepper dan een deel van Zijn kinderen voor de verlossing en het andere voor de verdoemenis bepaald?

Deze vragen kan men alleen dan beantwoorden indien men "geloof" niet als genade in die zin beschouwd, dat God zelf het geloof op zou dringen.

VRIJHEID VAN GELOOF

Daar de verdienste van het geloof afhangt van de vrije keuze van de mens, moet het geloof op generlei wijze door dwang worden opgedrongen.

Een opgedrongen geloof kan nooit dezelfde vruchten voortbrengen als dat uit vrije wil aanvaard, want gemoedsrust en zekerheid kan men onder dwang niet verkrijgen. De Qoran legt er de nadruk op, dat Godsdienst vrij moet blijven, zodat ieder mens zijn eigen Godsdienst kiest.

*"Er zij geen dwang in de Godsdienst".
"Laat hem geloven, die geloven wil en verwerpen, die dit wil en gij (de Profeet) zijt geen bewaker boven de mens".*

De Qoran gaat nog verder en zegt, indien het juist was geweest om de mens door dwang tot een bepaalde zienswijze te brengen, dan had God dit zelf kunnen doen en indien Hij dit wilde, dan waren allen, die zich op aarde bevinden, niet anders geweest dan gelovig.

2. WAT IS UW GODSBESCHOUWING ?

Allereerst zij opgemerkt, dat wij ons op generlei wijze God kunnen voorstellen, want iedere voorstelling zou Godheid beperken.

De Islam leert geloof in God, die de bron is van al het bestaande.

Wij kunnen God niet zien, doch kunnen wij Zijn krachten en Eigenschappen in de natuur waarnemen.

Maar dit betekent niet, dat Hij een deel is van de natuur, want Hij is de oorzaak en de natuur is het gevolg. Het is ook duidelijk dat oorzaak en gevolg nooit één kunnen zijn.

Hoewel Hij geen deel uitmaakt van de natuur, is Hij toch overal aanwezig.

Hij is de eerste en de laatste, want alles is vergankelijk behalve "Zijn Aangezicht".

Hij is oneindig en daarom één enige Here, want oneindig kan slechts één zijn.

Hij is eeuwig en daarom is Hij Vader noch Zoon en er is niemand met Hem in enige opzichte gelijk.

Gods Eigenschappen zijn eeuwig en onveranderlijk en daarom is Hij verheven boven alle zwakheden. Er is ook geen strijd tussen Zijn Eigenschappen :

Vergevensgezindheid en Rechtvaardigheid. Anders zou dit tot chaos in Zijn persoon leiden.

Wij geloven niet, dat indien God de mensheid zou willen vergeven, Hij dit wegens Zijn Rechtvaardigheid niet zou kunnen doen, integendeel Hij kan vergeven als Hij wil.

GOD IS GOD VAN ALLEN

De Islam leert, dat God de Schepper en Onderhouder is van alle mensen.

En de gehele mensheid behoort tot Hem. Ieder mens heeft toegang tot Hem, als de mens zich tot Hem wendt.

Er wordt niet gezegd, dat Hij God is van dit of dat volk; doch de Heer der Werelden.

Hier willen wij enkele verzen uit de Qoran aanhalen, die het Islamitische Godsbegrip duidelijk maken :

"Lof zij Allah, de Heer der werelden, de Barmhartige, de Genadevolle".

"Allah ! Er is geen God dan Hij, de Levende, de Zelfbestaande; sluimer noch slaap overmaant Hem.

Al wat in de hemelen en op aarde is, behoort Hem. Wie kan bij Hem bemiddelen zonder Zijn verlof ?

Hij kent hetgeen voor hen is en wat achter hen is (verleden, heden en de toekomst) en men kan niets van Zijn kennis omvatten dan wat Hij wil.

Zijn Troon strekt zich uit over hemelen en aarde en het waken over beide vermoeit Hem niet.

Hij is de Verhevene, de Grote". (2:256)

"In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadige.

Al hetgeen in de hemelen en op aarde is verheerlijkt Allah, de Almachtige, de Alwijze.

Tot Hem behoort het koninkrijk der hemelen en van aarde. Hij doet leven en sterven, en Hij heeft macht over alle dingen.

Hij is de Eerste en de Laatste, de Zichmanifesterende en de Verborgene en Hij heeft kennis van alle dingen"

(57:1-4)

3. HOE DENKT U OVER DE MENS ?

De mens is een schepsel van God, zoals er talrijke andere schepselen bestaan met dit verschil echter, dat de mens begiftigd is met de rede en het verlangen naar zijn Schepper.

De Qoran zegt hierover :

"Wij wilden iets aan de hemelen en de aarde toevertrouwen, maar zij weigerden het op zich te nemen, doch de mens nam het op zich "

D.w.z. dat de mens zo geschapen is, dat hoewel op andere schepselen lijkt en dezelfde zwakheden heeft, hij naar zijn Schepper zoekt.

Er is als het ware een dorst in zijn hart naar zijn God, die hem voortdurend kwelt. Deze dorst wordt door geen enkel ding van de wereld gelest dan door het water des Levens, dat uit God komt.

De Islam ziet de mens door alle stadia van ontwikkeling heen zoals hij zijn moest. Er is geen sprake van, dat de mens in den beginne andere natuur zou hebben gehad en volmaakt zou zijn geschapen en daarna wegens de zondeval zijn natuur zou zijn bedorven.

"Er is geen verandering in de schepping van God".

De natuur van de mens is precies zoals deze voor de zondeval van Adam was.

Ieder mens komt met bepaalde eigenschappen en vermogens op de wereld. Vermogens, die de mens van de natuur met zich meekrijgen zijn op zichzelf genomen noch goed noch kwaad.

De geestelijke rijpheid van de mens wordt bepaald als men zijn natuurlijke vermogens onder rede en verstand gebruikt.

De Islam legt er de nadruk op, dat ieder kind zonder zonden op de wereld komt.

Ieder mens begint zijn leven hier op aarde. Hij komt op de wereld als een onbeschreven blad.

De Islam leert, dat alle mensen gelijk zijn voor God. Ieder mens bezit de mogelijkheid om zich met God te verenigen. Dit is geen monopolie van een bepaalde soort mensen.

Ieder mens staat alleen tegenover zijn Schepper en is zelf verantwoordelijk voor zijn doen en laten.

Uiterlijke verschillen bepalen het wezenlijke in de mens niet.

Het wordt bepaald door zijn gedrag.

De Heilige Qoran zegt :

"Voorwaar de meest eerbiedenswaardige onder u is hij, die het meest godvruchtig is".

Dus het is niet de kleur, familie-verband, landsaard of toebchoren tot het Westen of Oosten, dat iemand hoger of lager maakt, doch de verdienste en persoonlijk gedrag van ieder mens bepaalt zijn ontwikkelingsgraad.

HET DOEL VAN DE SCHEPPING VAN DE MENS

Het doel van de schepping van de mens is volgens de Islam, dat men naar zijn Schepper zoekt en probeert zich met Hem te verenigen.

Deze vereniging zal tot gevolg hebben, dat de mens de goddelijke eigenschappen in

zich zou opnemen en door zijn eigen persoon laten weerspiegelen.

Om dit te bereiken moet men zich geheel en al aan de wil van God onderwerpen. Niet als onderdaan, doch als geliefde.

"En gij zult niets wensen, dan wat Allah wil"

is de opdracht van de Heilige Qoran.

4. WAT BETEKENEN ZONDE EN VERLOSSING ?

De zonde heeft eigenlijk geen positief bestaan. Het is de afwezigheid van het goede, die als zonde wordt beschouwd.

Er zijn tweeerlei zonden :

1. Zonden tegen de natuurwetten.
2. Zonden tegen de geestelijke wetten.

De eerste soort zonden hebben haar onmiddellijke gevolgen volgens de natuurwetten. Een ieder, die deze zonden begaat, bewust of onbewust, ondervindt de gevolgen ervan, of hij nu gelovig is of ongelovig.

Zonden tegen de geestelijke wetten hebben eveneens haar gevolgen, maar deze gevolgen kunnen worden te niet gedaan indien men zich tot God wendt en de verkeerde handelingen de rug toekeert.

De zonden tegen de geest treden alleen in indien men bewust een gebod van God overtreedt. Soms kunnen twee mensen een en dezelfde daad verrichten; voor de ene is die daad zonde en voor de andere niet.

Zelfs een algemeen erkend weldaad wordt voor de ene zonde en voor de andere weldaad en goedheid.

Hieruit kunnen wij afleiden, dat zonde niets anders is dan een begrip en daarom kan men geen zonden erven van de voorouders.

Alles wat wij van onze ouders erven bepaalt niet het wezen van ons.

De graad van onze geestelijke ontwikkeling en de rijpheid wordt bepaald door de wijze waarop wij door de natuur geschonken vermogens gebruiken, en door het voor-nemen, dat aan iedere daad ten grondslag ligt.

De Islam leert, dat hetgeen de ouders verrichten, voor ons bevorderlijk noch schadelijk kan zijn. Het zou een grote onrechtvaardigheid zijn, indien de Schepper de mens beladen met de zonde op de wereld zou zenden.

VERLOSSING

Zoals wij geen zonde kunnen erven, kunnen wij ook door de daad van een ander geen verlossing ontvangen.

Als wij zelf de oorzaak zijn van de zonden moeten wij zelf zorgen voor onze verlossing.

Volgens de Qoran bestaat er geen zonde, die niet vergeven kan worden en daarom heeft men geen rede om wanhopig te zijn. De deur voor de vergeving is altijd open, het is aan ons om in die richting te streven.

De Heilige Qoran roept een ieder :

"O, gij die ten nadele van uw eigen ziel buitensporig zijt geweest, weest niet wanhopig voor de Genade van God; voorwaar Allah kan alle zonden vergeven; voorwaar Hij is Vergevensgezind Genadig.

Daarom wendt u tot uw Heer en onder-

werpt u aan Hem."

Het is nu onze plicht om ons tot Hem te wenden en om vergiffenis te vragen.

Indien wij dit doen, zal de Genade van God ons omhullen en onze zonde vergeven. De verlossing bereikt men hier op aarde. Indien men zijn doen en laten aan de wil van God onderwerpt en met de woorden van de Qoran zeggen kan :

"Voorwaar, mijn gebeden en mijn offeranden; mijn leven en sterven zijn gewijd aan Allah, de Heer der werelden,"

heeft men de verlossing bereikt.

Moge God ons allen hiertoe in staat stellen.

Allahomma amien.

YOGA EN GODSDIENST

(door: A. MAHMOOD)

DE ASTRALE WERELD

Behalve de stoffelijke zintuigen bezit de mens nog vijf astrale zintuigen, die op het astraal-gebied werken, waardoor de mens zintuigelijke waarnemingen zonder hulp van zijn stoffelijke zintuigen kan opdoen. Ook bezit de mens een zesde zintuig voor het telepatisch-gevoel.

Op het lagere astraal-gebied beweegt zich het astraal lichaam en openbaren zich geesten, ontlichaamde zielen, die op hogere gebieden van de Astrale-Wereld vertoeven. Om met de wezens op het stoffelijk gebied te communiceren, moeten zij naar het laagste gebied afdalen en zich met grove astrale stof omkleden om hun doel te bereiken.

Op dit gebied (de lagere astrale) bewegen zich ook de astrale lichamen van diegenen, die de kunst machtig zijn om zich in de astrale wereld te projecteren.

Het is mogelijk dat iemand zijn astraallichaam projecteert of in zijn astraallichaam een reis gaat ondernemen binnende grenzen der aardse aantrekkingskracht.

De mens is een ZEVENVOUDIG wezen en bestaat uit ZEVEN beginselen.

1. **HET FYSIEK OF STOFFELIJK LICHAAM:** is zichtbaar en bestaat uit: vlees, organen, spieren, zenuwen en bloed.

2. **HET ELEMENTAIR OF ELEKTRO-MAGNETISCH LICHAAM:**

het is de grofste van de fijnstoffelijke

lichamen en ontbindt na de dood samen met het zichtbaar fysiek lichaam.

3. **HET ASTRAAL OF GEVOELSLICHAAM:**

dit is het grofpsychisch lichaam, waarin zetelt: het droomleven, de lagere helderziendheid, het onderbewustzijn en het instinctief-denkvermogen van de mens.

4. **HET LAGERE MENTALE LICHAAM:**

hierin zetelt de helderziendheid, de intuïtie, familie-erfelijkheid en de eigen individualiteit van de scheppende krachten.

5. **HET HOGERE MENTALE LICHAAM:**

dit is de zetel van de fijnere geestelijke bewegingen en neemt alle werkelijke Godskennis op, het is de zetel van de Waarachtige Goddelijke-Wijsheid.

6. **HET GEESTELIJK DENKVERMOGEN:**

dit is de zetel van de Cosmische Ziel met Eeuwigheidsbewustzijn en zetel van alle herinneringen.

7. **DE GODDELIJKE VONK, HET EGO, DE ATMA, DE MONADE:**

dit is het onsterfelijke Heilige Vlam. Het astraal lichaam is altijd met het stoffelijk lichaam gedurende het aardse-leven van de mens door een dunne zijde-achtige astrale draad verbonden, die de gemeenschap tussen beiden onderhoudt.

Wordt dit koord doorgesneden, dan zal het stoffelijk lichaam sterven, daar het verband met de ziel daardoor wordt beëindigd.

EEN REISJE IN DE ASTRALE WERELD:

Gij hebt u in de stilte afgezonderd en plotseling wordt gij er u bewust van dat gij uit uw lichaam uitgetreden zijt en nu alleen maar uw astraal lichaam bewoont.

Gij staat naast uw stoffelijk lichaam en ziet hoe uw stoffelijk lichaam diep in slaap is verzonken en op uw bed neerligt, maar tevens beseft gij dat gij er nog door een schitterende zilverachtige draad (het levensdraad) mede verbonden zijt.

Ook zijt gij u de tegenwoordigheid van uw gids, die u op uw reis moet rondleiden, bewust.

Uw gids neemt u bij uw hand. Hier en daar ziet gij met uw astrale zintuigen heldere, dunne lijnen schitterend licht, als van een elektrische vonk, die zich snel door de ruimte bewegen.

Uw gids vertelt u dat het telepatische boodschappen zijn, die van de ene mens naar de andere snellen, terwijl de lichtglans door het Prana veroorzaakt wordt, waarmee de gedachte van de mens geladen is.

Als gij dichtbij de aarde (grond) komt, ziet gij dat elk mens een eivormig lichaam (de "Aura") vol kleuren, om zich heen heeft, waarin zijn gedachten en zijn overheersende mentaliteit zich weerspiegelen, terwijl de aard van zijn denken door de wisselende schakeringen wordt voorgesteld. Sommige mensen hebben prachtige aura's om zich heen, terwijl anderen een donkere-vale aura bezitten, waarin u flitsen rood licht ziet.

Sommige aura's zijn hartverscheurend om te zien, daar zij blijk geven van zulke lage, grove, dierlijke gedachten, dat zij u bepaald pijn doen, vooral daar gij, nu gij uw stoffelijk lichaam verlaten hebt, gevoeliger geworden zijt.

Het schijnt of gij in de ruimte niet van plaats verandert, maar eerder of de dingen zelf aan verandering onderhevig zijn - precies als het verschuiven van een tulen gordijn bij een pantomime.

Gij ziet de stoffelijke wereld met haar astrale verschijnselen niet langer, maar het schijnt of gij u in een nieuwe wereld bevindt - een land vol eigenaardige gestalten.

Gij ziet astrale schillen rondzwerven - afgedankte astrale lichamen van hen, die ze afwierpen op hun opwaartse reis.

Zij zijn niet prettig om naar te kijken en gij spoedt u voort met uw gids, maar voordat gij deze tweede voorhof naar de werkelijke Astrale-Wereld verlaat, verzoekt uw gids om uw mentale afhankelijkheid van uw

astraal lichaam te laten varen en tot uw grote verbazing merkt gij, hoe gij eruitglipt en het in de wereld der schillen achterlaat; gij blijft er echter nog steeds door een zijde-achtige draad er mede verbonden, net als het op dit moment bijna vergeten hebt, maar waarmee gij nog altijd door deze bijna onzichtbare banden verbonden blijft, verband houdt.

Gij gaat voorwaarts, gehuld in een nieuw lichaam of liever een innerlijk kleed van etherische stof, want het lijkt of gij alleen maar de ene kleding na de andere uitgetrokken hebt, terwijl de eigenlijke ikheid onveranderd blijft - en gij glimlacht nu bij de herinnering dat er eens een tijd was, waarop gij dacht dat het stoffelijk lichaam dat "ik" was.

Het gebied der astrale schillen vervloeit en het schijnt u toe, alsof gij een grote kamer vol slapende gestalten zijt binnengetreden, die in vrede en rust terneer liggen, terwijl de enige bewegende vormen van die wezens uit hogere sferen zijn, die naar dit gebied zijn afgedaald om ten zegen van hun nederige broeders werkzaam te zijn.

Nu en dan lijkt het, of de een of andere slaper bezig is wakker te worden en terstond scharen enige van de astrale-helpers zich om hem heen en schijnen met hen naar een ander gebied te vervagen.

Het wonderbaarlijkste in deze sfeer schijnt echter wel, dat zodra de slaper langzaam begint te ontwaken, zijn astraal lichaam van hem wegglipt net als het uwe kort tevoren deed en van dat gebied naar de plaats, waar de schillen zijn, overgaat, waar het langzaam gaat ontbinden en in zijn oorspronkelijke elementen wordt opgelost.

Die afgeworpen schil is niet verbonden met het stoffelijk lichaam van de slapende ziel, wier stoffelijk lichaam op de aarde begraven of verbrand is, daar dit dood is, evenmin houdt die schil verband met de ziel die verder is gegaan, daar deze haar eens en voor altijd afgeworpen heeft.

Voor u is dit iets anders, daar gij het alleen maar in de voorhof hebt achtergelaten; weldra zult gij terugkeren en het opnieuw gebruiken.

Weer verandert het tafereel; nu bevindt gij u in de sferen der ontwaakte zielen en in haar midden beweegt gij u met geleiders vrij heen en weer.

Gij ziet hoe de ontwaakte zielen in het voorbij gaan snel het ene omhulsel na het andere van haar mentale lichamen laten vallen en tevens merkt gij dat naarmate gij de hogere gebieden nadert, ook uw substantie

meer en meer etherisch wordt, terwijl zij op uw terugkeer naar de lagere gebieden ruwer en grover wordt, hoewel nog steeds veel etherischer dan zelfs het astraal lichaam en oneindig fijner dan het grofstoffelijk lichaam.

Ook merkt gij op, dat elke ziel tenslotte bestemd is om op een of ander speciaal gebied te ontwaken.

Uw gids vertelt u dat dit speciaal-gebied afhangt van de geestelijke vooruitgang en de trap van volmaking, die de ziel in het leven bereikt heeft.

Het is een natuurwet dat de zielen van de hogere gebieden wel vrij uit de lagere gebieden mogen bezoeken, terwijl de zielen met weinig geestelijke ontwikkeling in de lagere gebieden vertoeven en voor hen niet mogelijk is op een hoger gebied te komen evenals de vissen niet in de lucht kunnen

vertoeven en leven in de bomen gelijk de vogels.

Daarom moet elke ziel in het aardse leven trachten een hoge geestelijke peil en geestelijke ontwikkeling te bereiken, zodat zij na de dood in het hiernamaals op een hoger gebied komt te vertoeven.

De zielen, die op een hoger gebied vertoeven, dalen naar de lagere gebieden af om hun vrienden en kennissen op te zoeken en hun op die manier vreugde en verlichting te bereiden, want door hoog ontwikkelde zielen kunnen op die manier aan de zielen op de lagere gebieden door middel van raad en onderricht veel geestelijke hulp gegeven worden.

(wordt vervolgd)

"VREDE ZIJ MET U ALLEN."

MOEAMMAR EL KADAFI

Een legendarisch figuur : *MOEAMMAR EL KADAFI*, President van Libië

(door: MOH. S. SEWPERSAD)

MOEAMMAR EL KADAFI, DE HUIDIGE PRESIDENT VAN LIBIË, WIL EEN ARABISCHE RIJK. EEN RIJK, ONDERSTEUND DOOR DE MILJOENEN UIT DE GIGANTISCHE OLIEVOORRADEN DIE LIBIË BEZIT. EEN RIJK DAT EEN TEGENWICHT VORMT TEGEN DE GEINDUSTRIALISEERDE WERELD. DEZE ZON VAN EEN KAMEELDRIJVER, GEHARD DOOR DE BARHEID VAN DE WOESTIJN, HEEFT BIJ ZIJN POGINGEN OM EEN ARABISCHE RELIGIEUZE EENHEID TE VORMEN, DE NODIGE ONRUST IN DE ARABISCHE WERELD VEROORZAAKT.

In onderstaand artikel neemt u kennis van deze legendarisch revolutionair die luistert naar de naam van Moeammar El Kadafi. Hij is allang niet meer het fanatieke lachertje van het Arabische oliefrent. Kadafi (of Khadafi, Khadaffi, Chaddafie, de naam kan op vele manieren gespeld worden) is 32 jaar, naast de koning van Saoedi-Arabië en president Anwar Sadat van Egypte de belangrijkste man van het Midden-Oosten.

Een oorlogskind, in 1942 geboren, niet ver van de tanks in de Lybische woestijn, die onvruchtbaar is aan mensen, maar faabelachtig rijk aan olie.

Kadafi is momenteel een van de jongste presidenten in leeftijd van het op fusies beluste zeer rijke Libië. Opvolger van de toen 79-jarige koning Idris die in het jaar 1969 tijdens een van zijn vele reizen door Europa werd weggebombardeerd door een groepje jonge puriteinse officieren van wie Moeammar de jongste en meest ambitieuze was.

Deze Napoleonachtige figuur liet zich door zijn charme en wijze van handelen tot drie

maal toe inpalmen door wijlen president Gamal Abdel Nasser van Egypte.

In de Westerse pers wordt Moeammar de figuur genoemd die staat achter de Palestijnse zaak.

Als politikus is hij misschien van normaal formaat, maar hij wordt voortgestuwd door een briljante hoop. Als diplomaat is hij een genie in het verwerpen van tegenstanders.

Als financier chanteert hij de jongste Afrikaanse landen en verontrust hij de gemene CIA (Amerikaanse geheime dienst) en de Amerikaanse autoriteiten van buitenlandse zaken die vaak voor hem hebben moeten buigen.

Als een van zijn knechten mag zeker genoemd worden de waanzinnige Idris Amin, president van Oeganda, die binnen twee maanden ongeveer 500.000 Indiërs het land uitzette, en nu met een ineengestorte economie in zijn maag zit.

Moeammar is zonder twijfel oprecht, naïef, sluw en bekwaam en hij houdt van alles dat Arabisch is, dus de gehele Arabische wereld. Hij is geen enge nationa-

list, maar wil, zoals de Heilige Profeet Mohammed (S.A.W.) het bevolen heeft, een Arabische religieuze en politieke eenheid. Als minnaar is hij een hyperkuise, vrouwen-verachtende figuur.

De "Akhid" (kolenel) zoals hij genoemd wordt, eet dagelijks bonensoep, koeskoes (dit is een Arabische groentesoort die veel mineralen bevat), schapevlees, tomaten, paprikasla, zwarte krenten, watermeloenen en dadels. Varken is in Libie verboden.

"Alkohol tast de hersen aan en wordt door alle godsdiensten ter wereld verboden, dus zeker door mij", heeft hij eens verklaard in de UNO-vergadering.

Ook zijn bed doet onaangenaam sober aan. Een harde brits, kale witte muren, een nachtkastje, een stoel. Hier trekt hij zich terug terwijl zijn jonge mede-officieren thee drinken met een mintblaadje en onder bananenbomen diskussieren. Harems heeft hij ook verboden. Hij leest de Namaaz vijfmaal per dag zoals die voor elke Moslim is voorgeschreven.

De "koup" van 1 september 1969, die hem aan de macht bracht, werd perfect voorbereid.

Koning Idries, een welluste feodale vorst, die alle contact met de 20ste eeuw (waarin hij niet geboren is) verloren had en een van zijn met veel seks "gekruide" uitstapjes aan het vieren was in Turkije, had geen schijn van kans.

En de kroonprins al even wereldvreemd, sliep dwars door de paleisbestormingen heen, toen 12 jonge samenzweerders met 70 zorgvuldig geselecteerde leeftijdgenoten, allemaal rond de 25 jaar, de macht grepen. Er volgde toen een politieke zuivering, wat voor Kadafi precies hetzelfde was. Leden van de koninklijke familie werden gearresteerd, alle ministers gingen de cel in, hoge ambtenaren verdwenen van het toneel. De meesten zijn inmiddels vrijgelaten.

Een van de redenen voor de geslaagde revolutie was het feit, dat de opstand al jaren had gesmeuld. De basis ervoor was gelegd in 1959 toen Moeammar Kadafi 17 jaar was.

Geïnspireerd door het voorbeeld van de Egyptische president Nasser, hadden Kadafi en zijn schoolvriendjes een geheime organisatie opgebouwd. De "pubers" werden volwassen, maar hun organisatie bleef bestaan en vertakte zich in alle lagen van de maatschappij.

Kadafi ging militaire kunsten studeren. Alle a.s. samenzweerders wisten dat ze de

tijd mee hadden. Want wat was de balans in Libie toentertijd?

Een ongelooflijk groot land met amper een en een half miljoen inwoners. De Islam is er de staatsgodsdienst.

Onder de grond liggen fabelachtige olielagen die gemakkelijk aan te boren zijn. Dank zij de Middellandse Zeehavens ligt Libie gemakkelijk in de vaartroute van alle Europese landen.

Frankrijk dat nooit uitgeblonken heeft in de Europese solidariteit was als de kippen bij om de jonge bazen te steunen met liefst 100 gevechts Mirages.

Engeland bood tevens 180 Chieftanks aan. Tegelijk sloot Kadafi oliecontracten met Oosteuropese landen, die hij daardoor ook aan zich verplichtte, hoewel hij van nature een felle anti-kommunist is.

Japan, grootste wereldkonsument met de VS volgde. Meester als hij is, slaagde Moeammar Kadafi zijn land tot de huidige dag neutraal te houden. Hij hield de VS en de SU opzettelijk buiten de deur.

Bij dit alles kreeg Kadafi alle steun van zijn volk.

Lybie groeide onder Kadafi uit tot een welarend staat en is thans het vierde olieproducerend land.

De verregaand korruptie van het vorig bewind heeft hij grondig aangepakt. Zijn volgelingen verbood hij zelfs te trouwen, omdat men in die dagen meer liefde moest tonen voor het achtergebleven land dan voor zijn vrouw of meisje.

Na binnenlandse zuivering pakte hij het buitenlandse kapitaal dat maar bleef wegvloeien. De Britse sigarettenindustrie werd genationaliseerd.

Amerikaanse militaire bases werden ontruimd, de buitenlandse banken verloren 51 % van hun kapitaal aan Lybie, directeuren werden vervangen door Lybiërs, in juni 1970 vlogen de oliemaatschappijen eruit, althans voor een groot gedeelte.

Kadafi veranderde het land in een moskeë, verklaarde een jeugdige studentenleider. Engelse en Amerikaanse, Franse en Duitse handelskreten verdwenen uit het stadsbeeld.

Kappers, die een dameskapsalon dreven, kregen de aanzegging dat ze stoppen moesten, want de Koran staat niet toe dat mannen in het openbaar vrouwenhaar aanraken.

Toen Abdoel Salaam Jalloed, eerste minister van Kadafi, naar een luxe villa wilde verhuizen, stuurde Kadafi, die met zijn tweede vrouw in soberheid in een kazernekamertje woont, hem naar het buitenland, en toen de premier terugkwam, waren alle

meubels, kleren en kostbaarheden opgeborgen. Jalloed mocht netjes terug naar zijn kazerne.

Takt heeft Moeammar El Kadafi nooit geleerd, nog minder dan geduld.

Hij heeft de bepaald onprettige gewoonte om zomaar binnen te vallen bij de andere Arabische leiders, en dan meteen, hier en nu, een onderhoud te eisen. Deze gewoonte ergerde eens wijlen president Nasser, dat hij, helemaal tegen zijn gewoonte, ontplofte en brulde: "Kan die kerel me dan niet voor een enkel keertje, al was het maar een half uur van tevoren, waarschuwen dat hij eraan komt?"

Toen de ambassadeur van het kommunistisch land Tsjecho-Slowakije eens zijn opwachting bij president Kadafi maakte, vertelde laatstgenoemde hem zonder omwegen: "Ik heb medelijden met u, want u bent de knecht van een land in slavernij." Maar met de Marokkaanse koning Hassan I had hij nog minder konsideratie. Hij ontmoette de koning, Hassan strekte sierlijk de hand, in de verwachting dat die dan wel zou worden gekust, en toen sprong Kadafi op, terwijl hij de verbouwereerde vorst toeschreeuwde: "Waar denk je dat je bent, Hassan, en in welke eeuw leven we vandaag?"

Toch heeft dezelfde Kadafi een onaantastbare eerbied voor het verleden, mits het om de Islam gaat. Voor wereldlijke tradities heeft hij geen acht.

Vanaf zijn bewindvoering zijn zijn landgenoten rijker dan ooit.

De hoofdstad Tripoli krijgt er 2000 nieuwe auto's per maand bij. Zijn regering garandeert gratis behuizing, gratis onderwijs en gratis ziekenhuizen.

Er zijn grootse projekten in de maak. Voor zijn volk blijft hij een raadselachtige figuur.

De wetten die in Lybie worden toegepast komen stuk voor stuk in de Heilige Qoran voor.

Een bijzondere bepaling van de president is dat een man niet meer dan een vrouw mag trouwen en geen buiten vrouwen op na mag houden. Overtreding van deze wet wordt gestraft met tien jaar dwangarbeid.

Maar er is ook een andere Kadafi:

Dat is die Kadafi die 's nachts, als zwerver gekleed, hulp vraagt aan de polikliniek van een ziekenhuis. Hij wordt eruit geschopt.

De volgende dag komt hij terug en ontslaat de hele staf van het ziekenhuis, "omdat de stafleden zich onmenselijk hebben gedragen tegen een burger van het land".

Kolonel Moeammar El Kadafi is desondanks een gelukkig man, hij is getrouwd met een verpleegster en heeft drie kinderen, twee jongens en een meisje.

Voor zijn vrije bondgenoten is hij een keiharde onderhandelaar en voor zijn volk een geliefd figuur. * * * * *

DE ISLAM IN VERGELIJKING MET ANDERE GODSDIENSTEN

(DOOR: MAULANA DR. G.A. BASHIR)

(vervolg van
A.H. No. 51.)

Ik zeg wijzen op het goede pad, omdat het nu eenmaal onmogelijk is om iemand op geestelijk gebied te dwingen, ofwel zoals in de Heilige Qoran staat:

Er is geen dwang in de godsdienst.

En zwijgen mogen wij ook niet omdat het een morele plicht is om andere mensen, die toch de broeders zijn, te waarschuwen voor een naderend onheil, dat zijzelf misschien nog niet hebben opgemerkt.

Het is niet verantwoord voor een gelovig moslim aan te nemen, dat de anderen vanzelf wel de juiste weg zullen terugkeren. Ik wijs u slechts op datgene, wat de Islam beleeft. Meer niet. En ik durf wel te zeggen, dat een dergelijke verdraagzame verhouding tot buitenstaanders alleen in

de Islam te vinden is, en bedoeld is als aanvulling voor het tekort van alle voorgaande openbaringen.

Uit deze verhouding tot onze medemensen vloeit weer een nieuwe omstandigheid voort.

Deze is de behandeling van vreemdelingen; Wanneer men sommige vroegere heilige geschriften naslaat om te weten op welke manier men een totaal onbekend persoon moet behandelen, dan slaat de schrik om het hart.

Een vreemdeling waarvan men totaal niets afweet, en waar men toevallig mee te maken krijgt, wordt in veel gevallen niet meer dan een stuk vee geacht.

De gastvrijheid is meestal ver te zoeken, en indien zij niet onaanraakbaar zijn, dan is in het gunstigste geval het samen zitten of samen eten toch nog verboden. Het is pas bij de verschijning van de Islam op het uitnemende voorbeeld van de Heilige Profeet Mohammad zelf, dat de ware tegemoetkomendheid en de bekende gastvrijheid voor het eerst zijn ontstaan.

Verder is daar de voorstelling van het Hiernamaals. Voorheen was de algemene opvatting, dat wie op aarde goed doet, de beloning ook op aarde zal ontvangen, en dat wie kwaad doet, daarvan ook hier de gevolgen zal ondervinden. Zelfs in het Hindoeïsme, dat de gedachten omtrent een later leven zeer ver ontwikkeld heeft, is de aarde het voornaamste toneel, waar het spel gespeeld wordt. Het leven op aarde is daar het allerbelangrijkste. Steeds keren wij weer naar deze aarde terug. Het doel van onze geboorte is slechts dit aardse leven. De voorstelling in de Islam van het leven hiernamaals is de volgende :

Bij het overlijden van de mens treedt diens ziel een nieuwe wereld binnen, waar zij een nieuw lichaam aanneemt. Dit lichaam is geheel anders dan het stoffelijk lichaam, dat uitsluitend is ingesteld op de behoeften van deze wereld. Het nieuwe lichaam is een soort geestelijk lichaam, dat bijzondere vermogens bezit om Gods schone eigenschappen te kunnen waarnemen.

Volmaakte zielen zullen onmiddellijk toegang krijgen tot die toestand, die Paradijs heet.

De zielen die zich in dit leven onvolmaakt ontwikkeld hebben, zullen in een toestand komen, die Hel heet. Een toestand die ook beschreven kan worden als een genezingsproces voor kwalen.

Naarmate dit proces vordert, zullen steeds meer zielen dit oord of deze toestand verlaten en het Paradijs betreden, totdat tenslotte alle zielen uit de hel zijn verdwenen en in het Paradijs terecht zijn gekomen.

Alles is van God afkomstig, zodat ook alles tot Hem zal wederkeren.

De waarneming van de zielen in hun nieuwe toestand, hun leed, hun genoegens, hun troost en hun vreugden zullen alle van een geestelijke aard zijn.

Het denken aan en de liefde voor God zal hun spijs en drank zijn-, en het gezicht van God hun hoogste beloning.

Zo is het paradijs dat op deze wereld moet beginnen.

Dit is de reden, waarom wij in de Heilige Quran lezen :

Wie in deze wereld blind is, zal in het hiernamaals ook blind zijn.

Tenslotte een zeer belangrijk punt, dat in de Islam de aandacht vraagt. Het is een eigenschap van God, welke in vroeger tijden vaak is waargenomen, maar welke men heden ten dage voor onbestaanbaar houdt, of indien het nog erkend wordt, nog slechts in gebrekkige vorm aanwezig is.

Aangezien God eeuwig is, zijn ook Zijn eigenschappen eeuwig.

Indien nu God in vroeger tijden tot Zijn uitverkorenen gesproken heeft, zal Hij dat ook thans nog kunnen doen.

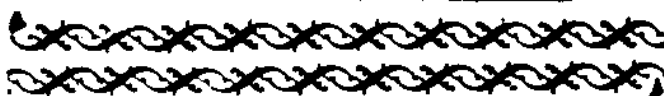
Dit grote voorrecht om direct contact met God te hebben, is niet een voorrecht dat door mensen geschonken kan worden.

Indien een groep mensen vindt, dat iemand zo godvruchtig is, dat zijn woorden als Goddelijk beschouwd dienen te worden, behoeft dit voor God nog niet zo te zijn. Het is God zelf, die zich Zijn uitverkorenen kiest, ongeacht het oordeel der mensen.

En God deelt de betrokken persoon mede, dat Hij het is, die met hem spreekt, en de betrokken persoon zal dit evenzo aan de buitenstaanders mededelen.

Deze profeten - want de toegesprokenen zijn profeten - verklaren dus uit zich zelf profeet te zijn.

Moge dan mijn pogingen om u nader tot de Islam te brengen, met succes bekroond worden! *****VREDE ZIJ MET U ALLEN!*****

IN MEMORIUM

PROF. DR. R. ALI (8 NOVEMBER 1912-16 SEPTEMBER 1975)

GROTE ONTSTELTENIS BRACHT IN WIJDE KRING HET OVERLIJDEN OP 16 SEPTEMBER 1975 VAN PROF. DR. R. ALI, HOOGLEERAAR IN DE VERLOSKUNDE EN GYNAECOLOGIE AAN DE UNIVERSITEIT VAN SURINAME.

RAHMAT ALI WERD GEBOREN OP 8 NOVEMBER 1912 IN HET DISTRICT COMMEWIJNE.

NA IN 1930 HET DIPLOMA VAN DE HENDRIKSCHOOL BEHAALD TE HEBBEN, LIET HIJ ZICH IN-SCHRIJVEN ALS STUDENT AAN DE GENEESKUNDIGE SCHOOL TE PARAMARIBO, AAN WELKE INSTELLING HIJ IN 1938 ALS GENEESHEER AFSTUDEERDE.

VAN 1938 TOT 1942 WAS HIJ ALS ASSISTENT WERKZAAM OP DE CHIRURGISCHE AFDELING VAN HET LANDS HOSPITAAL ONDER LEIDING VAN DE CHIRURG LO SIN SJOE.

VAN 1942 TOT 1946 WAS HIJ OFFICIER VAN GEZONDHEID, WAARNA HIJ TOT JULI 1948 ALS GOVERNEMENTS-GENEESHEER TE MARGARETHENBURG IN HET DISTRICT NICKERIE TE WERK GESTELD WAS.

In Juli 1948 vertrok Dr. Ali naar Nederland waar hij in Juni 1949 het Nederlands Medische Wetenschappen van de Universiteit Artsdiploma behaalde en zich vervolgens in van Suriname in 1969 werd Dr. Ali benoemd de Verloskunde en Gynaecologie specialie - tot Lector in de Verloskunde en Gynaecologie seerde bij Prof. Dr. A. J. M. Holmer te Leiden. In oktober 1952 promoveerde hij tot doctor van de Bestuurscommissie van de Medische in de Geneeskunde aan de Rijksuniversiteit Faculteit.

te Leiden op een proefschrift getiteld: "Obstetrische Shock."

In 1971 volgde zijn benoeming tot hoogle- raar aan de Universiteit van Suriname. Hij was Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Na zijn terugkeer in Suriname in Januari 1953 was Dr. Ali tot 1965 hoofd van de Af- deling Verloskunde en Gynaecologie in het Lands Hospitaal.

Zijn activiteiten op al deze terreinen wer- den door een grondhouding gedragen, n.l. die van diepe menselijkheid.

Naast zijn functie als vrouwenarts aan de- de Landsinrichting was hij ook docent aan de Geneeskundige School en docent aan de opleiding voor vroedvrouwen en verpleeg- kundigen.

In de omgang met patiënten verloor Ali nooit de menselijke dimensie uit het oog.

Van in 1965 het Centraal Ziekenhuis in gebruik genomen werd zette hij zijn werk- zamen aldaar voort.

Of zijn patiente nu een vrouw uit het een- voudige burger milieu dan wel echtgenote van een hooggeplaatste in onze samenleving was, allen werden door hem op gelijke wijze behandeld, allen ook trad hij met de- zelfde eenvoud die zijn warme persoonlijk- heid kenmerkte, tegemoet.

Ali was een medicus van grote stijl. In de uitoefening van de professie spreidde hij een grandeur ten toon die mede bepalend is geweest voor het hoge aanzien dat zijn specialisme gaandeweg in ons land verworven heeft.

Hij was een man die de persoonlijke waardigheid van de patient eerbiedigde en er voor op de bres stond.

Wel het meest typerende in zijn persoonlijkheid was, naast zijn bescheidenheid, een grote oprechtheid en hij voelde zich steeds teleurgesteld als hij deze karaktereigenschappen bij anderen onvoldoende terug vond.

In persoonlijke gesprekken heeft hij wel eens tegen mij gezegd dat wij, artsen, in de eerste plaats dienaren zijn van onze patienten en pas door hen in dienst staan van de wetenschap.

Wetenschapsbeoefening, zo betoogde hij, is in ons vak geen doel op zichzelf.

Zij krijgt pas zin en relief, wanneer zij in de context geplaatst wordt van patientenzorg. Iedereen die dit vak van ons kiest, zo vervolgde hij, moet van te voren beseffen dat hij zich voor 100% aan de patient moet geven. Wie dit niet kan, is voor dit beroep niet in de wieg gelegd "Wanneer wij honderd patienten achter elkaar volgens een bepaalde methode opereren en er overlijdt slechts een daarvan in aansluiting aan de operatie, dan zeggen wij artsen, dat de mortaliteit van de toegepaste operatiemethode 1% bedraagt. Het is voor ons 1%, maar voor de nabestaanden is het 100% !

Want, voor de man die zijn vrouw verliest, voor de kinderen die hun moeder verloren hebben is het verlies totaal. Hierom, en ook omdat de patienten ons voor 100% vertrouwen schenken, kunnen en mogen wij niet anders ons voor de volle honderd procent inzetten en zulks niet alleen tijdens de operatie, maar ook in alle andere fasen die aan de operatie voorafgaan."

Inderdaad, zij die Ali in de uitoefening van zijn beroep als vrouwenarts van nabij hebben kunnen volgen, kunnen getuigen dat voor deze arts, werken in het belang van zijn patienten steeds betekend heeft: zichzelf geven aan en voor de ander, telkens weer een stuk geven tot een biologische grens bereikt is.

Dit is voorwaar een taakopvatting waarin het sacrale fundament van het officium nobile nieuwe schittering krijgt.

Men heeft het artsenberoep wel eens gekarakteriseerd als "le plus noble des professions, le plus triste des metiers".

Ali heeft de noblesse en de tragiek welke

in deze karakteristiek besloten liggen op menselijke wijze gestalte gegeven in zijn werk en in zijn houding jegens degenen aan wie hij geroepen was hulp te bieden.

Mensen, die met zulk een toewijding hun beroep uitoefenen, laten niet na diepe indruk te maken, niet alleen op hun patienten, maar ook op anderen van de medische, en verpleegkundige staf die hen omringen. Zulke mensen zijn een lichtend voorbeeld en een inspiratiebron voor jongeren in een tijd, waarin het sacrale en theurgische fundament van de geneeskunst verloren dreigt te gaan, in een wereld waarin de moderne geneeskunde oscilleert tussen humanitas en techné.

In persoonlijke contacten met Ali, tijdens beraadslagingen over patienten die wij gezamenlijk behandelden, trof het mij altijd weer hoe hij iedere patient als een nieuwe uitdaging, als een nieuwe beleving tegemoet trad; nooit routine, altijd individualiteit.

En daar, waar de geboden tekort schoot, schroomde hij nimmer deze hulp stap voor stap te analyseren en zo mogelijk de weg aan te geven welke in de toekomst in voorkomende gevallen moest worden bewandeld. Ali was streng-critisch voor zichzelf, en eiste dit ook van anderen.

Als wetenschapsman stond hij ook in het buitenland in hoog aanzien.

Zeer groot is het aantal wetenschappelijk publicaties dat van zijn hand verscheen. In deze geschriften treffen altijd weer de heldere formulering en de zakelijkheid in de bewerking van de problematiek.

Zijn aanwezigheid op medische stafvergaderingen gaf aan deze bijeenkomsten een extra dimensie, misschien wel door de serene rust en waardigheid die zijn persoonlijkheid uitstraalde.

En als hij sprak, wekten zijn woorden ontzag en vertrouwen door zijn veelomvattende kennis en wijsheid, gedragen door jarenlange ervaring met leven en lijden van zijn patienten.

Hij was verre van dogmatisch en had een helder bezonken oordeel. Bij zijn weloverwogen beslissingen koos hij nooit de weg van de minste weerstand.

Als hij de overtuiging had voor een goede zaak te werken, deinsde hij voor geen strijd terug. Onder zulke omstandigheden wist hij niet van transigeren.

Critisch was hij voor zijn medewerkers, doch mild in zijn oordeel.

Zijn innerlijk leven toonde hij weinig, maar zij die hem van zeer nabij leerden kennen, konden ervaren hoe diep zijn ge-

voelens gingen en met welk een bewogen - heid hij lief en leed bij anderen mee beleeftde.

Ook in het geloofsleven heeft Ali een actieve rol vervuld. Zo was hij vele jaren lid van het Hoofdbestuur van de Surinaamse Islamitische Vereniging.

In deze functie en ook in andere kwaliteit heeft hij veel bijdragen tot groei en bloei van de Vereniging.

Ali was een gelovig mens; een moslim, voor wie de dingen waarin wij geloven en de dingen die wij doen, de credenda en agenda, een onverbreekelijke eenheid vormden. Wie hem van nabij heeft leren kennen, kan getuigen van zijn diep religieuze levenshouding, zijn verfijnde levensethiek welke hij als gelovige steeds demonstreerde.

In zijn nabijheid te hebben mogen werken, van zijn kennis en rijke ervaring te hebben mogen profiteren, stemt tot dankbaarheid.

Dankbaarheid jegens een man, die door zijn voorbeeld anderen inspireerde.

Een man ook, die zich volledig heeft gegeven, ja, die meer heeft gegeven dan zijn lichaam hem toestond en die zich daardoor onvergetelijk heeft gemaakt.

Ali is in het harnas gesneuveld. Zijn heengaan in de vastenmaand, de Ramzaan, waarin de Heilige Qoran geopenbaard werd aan de Profeet Mohammed (Moge Gods zegeningen op Hem rusten), heeft voor ons moslims de symbolische betekenis van zijn opneming in de Goddelijke Genade.

Bij zijn ter aarde bestelling waren velen van heinde en verre opgekomen om met de familie deze laatste droeve gang te volvoeren.

Wij namen afscheid van Ali, zoals passagiers aan boord van een schip afscheid van elkaar nemen, wanneer sommigen eerder dan anderen, hun plaats van bestemming bereiken.

Het schip des levens vaart door. En ook wij zijn passagiers.

Zijn vrouw en kinderen verloren een goede man en vader, zijn patienten een goed mens en toegewijde arts en wij allen verloren een goede vriend.

De nagedachtenis van Professor Rahmat Ali zal bij ons altoos in dankbare herinnering voortleven.

PROF. DR. M. H. KARAMAT ALI, Januari 1976.

LEEST ALHAQ
zes gulden per jaar

vervolg: prof.karamat ali

Na een aantal jaren te hebben gestudeerd aan de Geneeskundige school te Paramaribo, vertrok de heer Mohammed Hanief Karamat Ali in 1947 naar Nederland om medicijnen te studeren aan de Rijksuniversiteit te Leiden, alwaar hij het kandidaats- en doktoraalexamen in de geneeskunde aflegde.

Het semi-arts en het arts-examen legde hij af aan de Rijksuniversiteit te Utrecht, aan welke universiteit hij van 1952 tot 1958 specialiseerde in de UROLOGIE. Teruggekeerd naar Suriname is dokter Karamat Ali tot 1961 als uroloog werkzaam geweest.

Aangezocht door Prof.dr.L.D.Eerland, Hoogleraar in Heelkunde aan de Rijksuniversiteit te Groningen in Nederland, moest dokter Karamat Ali zijn dienstverband in Suriname beëindigen om te worden benoemd tot Hoofd van de Urologische Afdeling van de Chirurgische kliniek van de Rijksuniversiteit van Groningen en was als zodanig van 1961-1968 belast met het onderwijs en wetenschappelijk onderzoek in de Urologie. Aan deze Universiteit promoveerde hij in de geneeskunde in 1965 op het proefschrift getiteld: "Extravesicale Urethra uitmondingen bij de vrouwen, embryologisch klinische beschouwing". De promotor was Prof. dr.L.D.Eerland.

Deze medisch-specialist kwam in 1968 naar Suriname terug en trad in dienst van de Surinaamse overheid. Tot heden is Dr. Karamat Ali als Uroloog verbonden aan het ACADEMISCH ZIEKENHUIS te Paramaribo en is als CONSULENT IN DE UROLOGIE eveneens verbonden aan het Diakonessen Ziekenhuis, het 's Lands Hospitaal en het Militair Hospitaal.

Vanaf de proclamatie van de MEDISCHE FAKULTEIT op 1 november 1969, bekleedde hij de functie van LEKTOR aan de Universiteit van Suriname. Op 1 november 1974 volgde zijn benoeming tot HOOGLERAAR in de UROLOGIE.

Gedurende vele jaren is PROF.DR. M. H. KARAMAT ALI secretaris geweest van de bestuurscommissie van de Medische Fakulteit, terwijl hij nog steeds als lid deel uitmaakt van deze Commissie.

Vermeldenswaard is ook de afvaardiging van de heer M.H.Karamat Ali door de toenmalige Staten van Suriname in 1948 om samen met andere in Nederland studerende landgenoten o.w. onze huidige president, dr.J. Ferrier, Dr.Kaulesar Sukul, Jongbaw in commissieverband op uitnodiging van de Nederlandse regering de plechtigheden rondom de troonbestijging van Koningin Juliana bij te wonen.

Niet onvermeld mag blijven zijn verbondenheid als adviseur en medewerker van het Hoofdbestuur van de SURINAAMSE ISLAMITISCHE VERENIGING, waarvan zijn vader, wijlen SARDAR KARAMAT ALI in 1929 één van de oprichters was.

MET TROTS ZIJ HIER VOORTS AANGEHAALD DAT PROF.DR.MOHAMMED HANIEF KARAMAT ALI VANAF DE OPRICHTING OP 16 OKT.1971 ALS VASTE MEDEWERKER AAN HET SURINAAMS ISLAMITISCH MAANDBLAD "AL HAQ" IS VERBONDEN Als zijn bijdrage in dit nummer van AL HAQ, is opgenomen het artikel: "IN MEMORIUM: PROF.DR.R. ALI."

Prof. Karamat Ali komt uit een gezin met 6 broers en 6 zusters. O.a.is hij de jongere broer van wijlen Asgar Karamat Ali (Oud-Statelid), wijlen Ashruf Karamat Ali (advokaat en oud-minister van Justitie en Politie); voorts is hij de oom van Mr.Achmed Karamat Ali (de huidige minister van Openbare Werken & Verkeer) en Mr.Ewald Karamat Ali (advokaat en voorzitter van de Koninkrijkscommissie).

Tot slot zij vermeld dat 2 van de 5 kinderen van Prof. Karamat Ali aan de Universiteit van Suriname studeren, een aan de juridische- en een aan de sociaal economische fakulteit.

De redaktie en de vaste medewerkers van het Surinaams Islamitisch Maandblad AL HAQ hebben de eer en het genoegen om in alle oprechtheid de Hooggeleerde Heer PROF.DR. M.H. KARAMAT ALI te feliciteren met zijn benoeming tot HOOGLERAAR.

In deze felicitatie worden eveneens betrokken zijn vrouw en kinderen, de overige familieleden, alsook de leden van de Surinaamse Islamitische Vereniging.

Moge Allah, de Barmhartige, de Genadige zijn arbeid ten behoeve van de mensheid alsook ten behoeve van de Islam blijven zegenen, amien!

De Coörd. Redakteur,

MR. BASHARAT AHMAD ALI

NIEUW URDU-ENGELS WOORDENBOEK

De ambassadeur van Pakistan in Washington, de heer Sahabzada Yaqub Khan (links op de bovenstaande foto) ontving in februari 1976 een nieuw URDU-ENGELS woordenboek, samengesteld door de heer William E. Alli, die als ambtenaar werkzaam is bij Afd. Ontwikkelingshulp van de Ver. Staten van Amerika. Het woordenboek omvat 3000 woorden. Voor meer informatie kan contact worden gemaakt met de heer Alli, 2803 Marker Lane, Bowie, Md.20715. (Pak.Aff.Febr. '76, No.3)

KORTE BERICHTEN EN COMMENTAREN

EERSTE INTERNATIONALE VROUWEN SEMINAR

IN PAKISTAN

In Pakistan wordt steeds voelbaar de frustraties onder de vrouwen, omdat zij weinig niet geheel worden betrokken in het maatschappelijk proces.

Er was in november van het vorig jaar een internationale conferentie van vrouwen voor nodig om het probleem betrekking tot de vrouwen te onderkennen.

De President van Pakistan, FAZAL ILAHI CHAUDHRI zei in zijn openingsrede: "dat de problemen van de vrouwen in het algemeen niet opgelost zullen kunnen worden door een land. Daarvoor is samenwerking noodzakelijk met alle naties en internationale organisaties.

De vrouw van de Premier van Pakistan stelt dat Pakistan aanbevolen wordt de gelijkheid en de intergratie van de vrouwen in het ontwikkelingsproces te vervolmaken. Ze zei dat de grondwet de fundamentele rechten en de gelijkheid voor de vrouwen garandeert. De premier Ali Bhutto riep de vrouwen op om volop deel te nemen aan het politiek en economisch proces.

(Pak. Aff. Dec. '75 no.23)

INDONESISCHE GEMEENSCHAP IS EEN RELIGIEUS GEMEENSCHAP ZEI PRESIDENT SUHARTO

President Suharto heeft gezegd, dat de Indonesische gemeenschap een religieuze gemeenschap is en dus het denken en het gedrag in ontwikkeling worden beïnvloed door de godsdienstige riten en hun geloof. De president zei ook in zijn speech na het Ied-gebed in de Istiqlal moskee te Djakarta voor tienduizenden moslims:

"Wij moeten God dankbaar zijn dat Hij ons in de gelegenheid stelt om al deze natuurlijke rijkdommen te exploiteren en ervan te genieten voor geluk en gemeenschappelijke welvaart."

Sprekende over Zakat zei hij: "Het heeft een diepere betekenis dan alleen maar offeren aan de armen en de wezen. Het doel van Zakat is om in een land de rijkdommen zodanig te distribueren dat niemand meer lijdt."

In Indonesia wordt religieuze opvoeding erkend als een belangrijk middel om de nationale ontwikkeling op gang te brengen. (Yaqeen Intern. Febr. 22, 1975).

DE BEVOLKING VAN DE STAD JERUZALEM

Er zijn 220.000 Joden uit meer dan 100 landen; 75.000 moslims en 15.000 Christenen. De bevolking neemt steeds toe door de immigratie van Joden (Yaqeen Int.No.20, '75)

INSTRUCTIES AAN AMBTENAREN OM TE BIDDEN

De regering van het ONAFHANKELIJKE KASHMIR heeft strikte dienstorders gegeven aan de ambtenaren met betrekking tot het vervullen van hun salaat-verplichtingen tijdens kantooruren.

De instructie legt op elk diensthoofd de verplichting om met het onder hem dienend personeel naar de moskee te gaan voor het verrichten van de salaat.

Een andere verplichting van het diensthoofd is om er een speciale melding van te maken in het jaarlijks aan de regering uit te brengen geheim rapport. (Y.I.No.20, '75)

LONDENS GROOTSTE MOSKEE

Ongeveer 70 jaar geleden was gepland om in het hart van London een grote moskee te bouwen. Thans is hiervoor de mooiste plek van de hoofdstad van Engeland uitgekozen, n.l. het 'Regent Park.'

Het konstruktiewerk, waarmee in 1974 een begin werd gemaakt, wordt verwacht in medio 1977 voltooid te zijn.

Dit is het resultaat van het voorstel en verzoek van de moslingemeenschap van Engeland aan de regering die gunstig daarover besliste. Er is officieel toestemming gegeven om een moskee en een Cultureel Centrum te bouwen.

Er werden ontwerpen van de moskee ontvangen van 52 architects uit 17 landen. Het ontwerp van het Britse Architect Frederick Gibberd en partners is als beste uit de bus gekomen. (Yaqeen Intern.No.9, 1975).

ISLAMITISCH RADIO PROGRAMMA IN CHICAGO

Voor het eerst komt op de radio van Chicago op iedere vrijdag een Islamitisch programma, bestaande uit: Azan, reciteren van de H.Koran en tafsir.

Elke vrijdag van 9-915 plaatselijk tijd; kan worden gehoord op 1240 A.M. frekwentie (Yaqeen Intrn. febr. 22, 1975)

SAOEDIE ARABIË

De Minister van Hadj overweegt binnenkort een begin te maken met de export van "ZAM ZAM WATER".

Het Islamitisch Cultureel Centrum in Singapore heeft van de regering van Saoedie Arabie een cheque van \$ 8.497 ontvangen om gekwalificeerde mensen op te leiden tot het Islamitisch missiewerk. (Yaqeen Intern. Febr. 22, 1975)